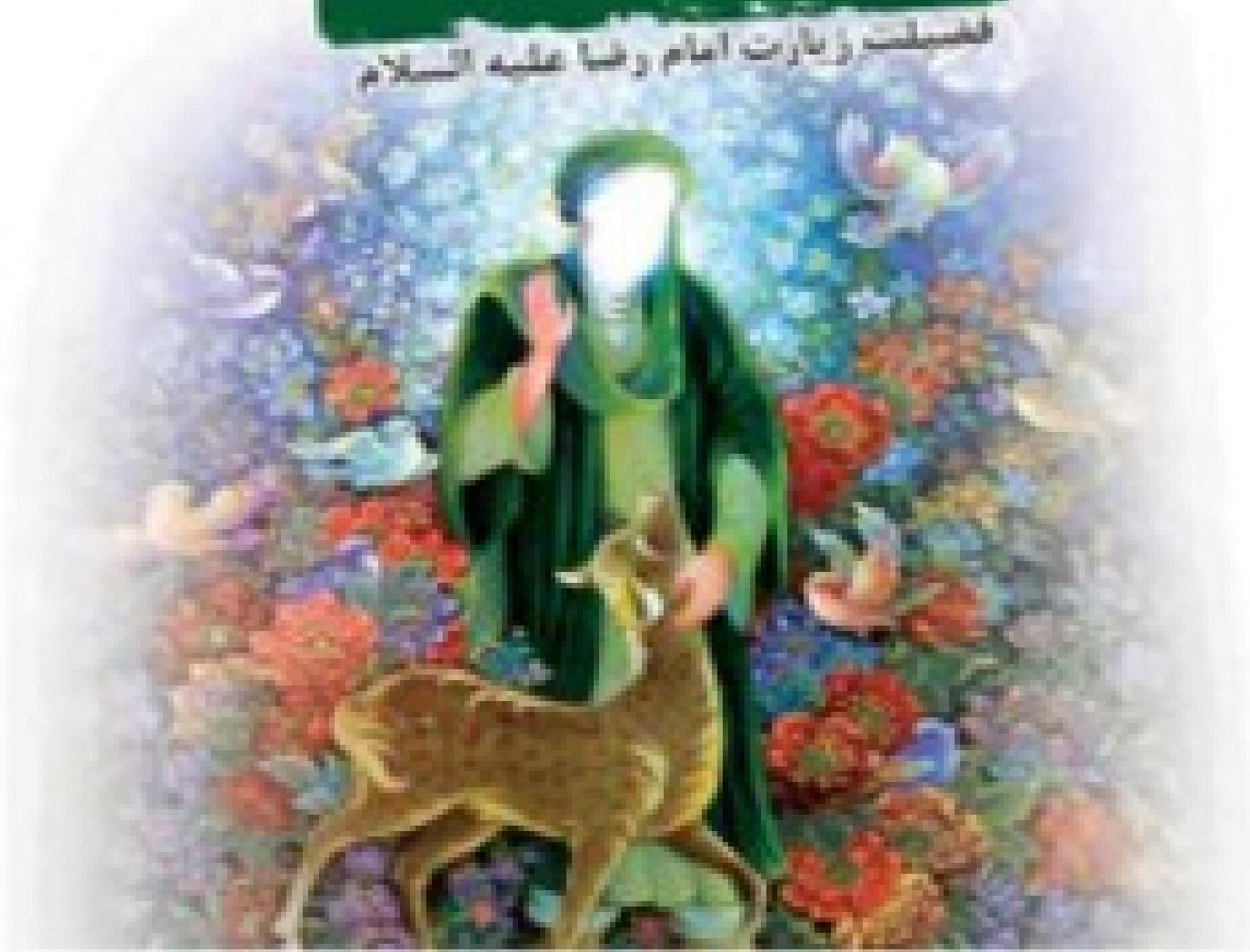

الطبعة السابعة

لذت ویدر
مکالمات
مولانا محمد علی جاہر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لذت دیدار ما - فضیلت زیارت امام رضا (علیه السلام)

نویسنده:

مهدی خدامیان آرانی

ناشر چاپی:

وثوق

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	----- فهرست
۷	----- لذت دیدار ماه
۷	----- مشخصات کتاب
۷	----- مقدمه
۹	----- عشق دیدار تو به سر دارم
۱۲	----- سلام بر علامت سول های بزرگ !
۱۴	----- دلخوش است که نامم کیوترا حرم است
۱۷	----- چراغ خانه من خاموش است !
۲۲	----- من به دنبال خانه شیخ قم می گردم
۲۷	----- چرا مرا از این شهر بیرون می کنید؟
۳۱	----- شبی که آسمان با من انس گرفت
۳۳	----- پیام را به شیعیانم برسانید!
۳۸	----- منابع تحقیق
۴۳	----- نویسنده، کتب، ناشر
۴۴	----- ارتباط با نویسنده
۴۴	----- اشاره
۴۴	----- سامانه پیام کوتاه ۳۰۰۰۴۵۶۹
۴۴	----- سایت www.hasbi.ir
۴۴	----- ایمیل khodamian@yahoo.com
۴۴	----- درباره نویسنده
۴۴	----- کتب نویسنده
۴۴	----- کتب فارسی
۴۴	----- اشاره
۴۴	----- رمان مذهبی

- ۴۶-----کتب عربی-----
- ۴۷-----نشر وثوق-----
- ۴۸-----خرید کتاب های فارسی نویسنده-----
- ۴۸-----تلفکس: ۰۲۵۳-۷۷ ۳۵ ۷۰۰-----
- ۴۸-----همراه: ۰۹۱۲ ۲۵۲ ۵۸ ۳۹-----
- ۴۸-----خرید اینترنتی: سایت نشر وثوق: www.Nashrvosoogh.com
- ۴۸-----سامانه پیام کوتاه نشر وثوق ۰۳۰۰ ۴۶۵۷۷۳۵۷۰۰-----
- ۵۰-----درباره مرکز-----

لذت دیدار ما

مشخصات کتاب

سروشناسه : خدامیان آراني، مهدى، - ۱۳۵۳

عنوان و نام پدیدآور : لذت دیدار ما / مهدى خدامیان آراني.

مشخصات نشر : تهراننهاد کتابخانه های عمومی کشور، موسسه انتشارات کتاب نشر ، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری : ۸۰ ص.

شابک : ۹-۴۲-۷۱۵۰-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

موضوع : علی بن موسی (ع)، امام هشتم، ۹۱۵۳ - ۲۰۳ق. -- آرامگاه -- زیارت -- احادیث

موضوع : زیارت -- دفاعیه ها و ردیه ها

شناسه افزوده : نهاد کتابخانه های عمومی کشور. موسسه انتشارات کتاب نشر

رده بندی کنگره : BP۳۷/۳۵ خ ۴۳۶ ۱۳۹۲

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۵۷

شماره کتابشناسی ملی : ۳۲۹۱۸۹۴

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وقتی به مشهد سفر می کنی و به حرم امام رضا(ع) می روی، آرامشی را که گمشده همه است در آغوش می کشی.

در حرم امام هشتم به تماشای خلاصه خوبی ها می نشینی و از چشمۀ آسمان سیراب می شوی.

در آنجا بوی بهشت به مشامت می رسد و پروانه نور می شوی و احساس می کنی به خدا نزدیک تر شده ای.

نمی دانم خبر داری که عدّه ای به فکر آن هستند تا این عشق به زیارات را از جوانان ما بگیرند؟!

آنها اقدام به چاپ کتاب «زيارات قبور، بين حقيقه و خرافات» نموده و در آن، زيارت حرم امامان(ع) را خرافه خوانده اند و همه کسانی که ما را به زيارت، دعوت و تشویق کرده اند، بی دین و مفسد معزّفی شده اند.

من بعد از مطالعه آن کتاب، قلم در دست گرفتم تا از حریم زيارت دفاع کنم.

و این چنین بود که کتاب «لذت دیدار ماه» نوشته شد و اکنون، افتخار دارد که مهمان شما باشد و می خواهد برایتان، حقیقت زيارت امام رضا(ع) را روایت کند.

شما در این کتاب با حدیثی آشنا می شوید که زيارت امام رضا(ع) را برتر از یک میلیون حج می داند و من

یک پیوست تحقیقی - عربی در پایان کتاب آورده ام که اعتبار این حدیث را اثبات می کند.

بسیار خوشحال می شوم که از نظرات شما در مورد این کتاب بهره ببرم ، منتظر شما هستم .

مهدى خداميان آرانى

قم، مرداد ۸۸

عشق دیدار تو به سر دارم

چند سالی بود که به مشهد نرفته بودم، دلم برای حرم امام رضا(ع) خیلی تنگ شده بود.

روزهای پایانی اردیبهشت سال ۱۳۸۸ بود و من در خانه خود مشغول نوشتمن بودم که تلفن زنگ زد.

یکی از دوستانم از کنار پنجره فولاد امام رضا(ع) با من تماس گرفته بود، کبوتر دلم پر کشید و به مشهد رفت:

السلام عليك يا على بن موسى الرضا

فردای آن روز به آزانس مسافرتی رفتم تا برای مشهد، بلیط قطار تهیه کنم، آری، دیگر دلم، هوای دیدار آقا را کرده بود.

بلیط مسیر تهران مشهد را تهیه کردم، بلیط برای ساعت ۸ فردا شب بود.

ظهر به خانه برگشتم، نزدیک خانه از گل فروشی، شاخه گلی خریدم و بلیط ها را داخل یک پاکت زیبا گذاشتم و به خانه آمدم.

شاخه گل را پشت سرم مخفی کردم و وارد خانه شدم و به همسرم سلام کردم و از او خواستم تا چشمش را بیندد. من شاخه گل و بلیط را روی دست او گذاشتم.

حتما می دانی که هیچ چیز مانند گل، همسر تو را خوشحال نمی کند!

بعد از مدتی، پسرم، علیرضا (که ده سال دارد)، از مدرسه آمد، وقتی او متوجه شد که ما فردا به مشهد می رویم، خیلی خوشحال شد.

روز بعد از شهر قم حرکت کردیم، و حدود یک ساعت قبل از حرکت قطار در ایستگاه راه آهن تهران بودیم.

ایستگاه شلوغ بود و ما به دنبال جایی برای نشستن

بودیم، در گوشه ای از سالن، چند صندلی خالی بود و ما به آنجا رفتیم.

من در حال و هوای خودم بودم که صدایی مرا متوجه خود کرد:

اجازه هست اینجا بنشینم؟

خواهش می کنم، بفرمایید.

جوانی بود که دنبال صندلی خالی می گشت و آن را در کنار من پیدا کرده بود.

نمی دانم چه شد که با او مشغول گفتگو شدم:

شما عازم کجا هستید؟

مشهد.

حتما برای زیارت آقا می روید؟

نه، من اهل خرافه پرستی نیستم !!

من با شنیدن این سخن خیلی تعجب کردم، به راستی منظور این جوان چه بود؟

ببخشید، منظور شما از خرافه پرستی چیست؟

زیارت قبور مرده ها.

درست حدس زده ام این جوان، زیارت امام رضا(ع) را خرافه می داند، خوب است قدری با او سخن بگوییم:

مگر نشینیده ای که یکی از راه های نزدیک شدن به خدا، زیارت دوستان خداست، مگر نمی دانی که زیارت امام رضا(ع) ثواب بسیار زیادی دارد و ما با این کار رحمت و مهربانی خدا را به سوی خود جذب می کنیم.

حاج آقا! همه این حرف هایی که شما می گویید، دروغ است!

به چه دلیل این حرف را می زنید؟ آیا شما دانش کافی برای اثبات این سخن خود دارید؟

نه، امّا به تازگی، کتابی به دستم رسیده است که همه این حرف ها را دروغ معّرفی می کند.

شما از کدام کتاب سخن می گویید؟

کتاب «زیارت قبور، بین حقیقت و خرافات» که نویسنده آن آقای «قلمداران» است.

کاش یک نسخه از این کتاب را می داشتم و مطالعه می کردم!

آن جوان از این سخن من متعجب شد، او خیال می کرد که من هم مثل دیگران، به نویسنده این کتاب، اهانت خواهم کرد، ولی من معتقدم که فکر را نمی شود با اهانت کردن،

جواب داد، اگر هنر داری، بنشین و اندیشه‌ای را که باطل می‌دانی، نقد کن!

در این هنگام، آن جوان رو به من کرد و گفت:

نظر شما در مورد این کتاب چیست؟

من تا یک کتاب را نخوانده‌ام، نمی‌توانم در مورد آن نظر بدهم.

یعنی اگر این کتاب به دست شما برسد آن را پاره نمی‌کنید و به مطالعه آن می‌پردازید؟

بله، من تمام آن را مطالعه خواهم کرد.

این جوان با دقت به سخنان من گوش می‌داد، معلوم بود در فکر چیزی است.

بلند‌گوی سالن اعلام کرد که ما باید سوار قطار بشویم.

دیگر وقت زیادی نداشتم، از جای خود بلند شدم و می‌خواستم با آن جوان خداحافظی کنم، زیرا او با قطاری که ۱۵ دقیقه بعد حرکت می‌کرد به مشهد می‌رفت.

در موقع خداحافظی، آن جوان سریع کیف خود را باز کرد و کتابی را بیرون آورد و گفت: «این همان کتابی است که در مورد آن سخن گفتم».

او آن کتاب را به من داد، من هم از او تشکر کردم و آدرس او را یادداشت کردم تا نظر خود را برای او ارسال کنم.

با او خداحافظی کردم و همراه با خانواده خود به سوی قطار حرکت کردیم.

سلام بر علامت سول‌های بزرگ!

نگاهی به بلیط کردم، ما باید به واگن شماره دوازده می‌رفتیم.

مأمور واگن، بلیط ما را کنترل کرد و به ما گفت که به کوپه شماره هفت بروید.

سوار قطار شده و به کوپه خودمان رفتیم، چمدان‌ها را بالای کوپه جا داده و نشستیم.

روی میز، فلاکس آب جوش و چهار فنجان بود، یک چایی داغ می‌توانست خستگی ما را بر طرف کند.

تا همسرم یک فنجان چای برای من آماده کرد، صدای

سوت قطار به گوش رسید و قطار حرکت کرد.

من نگاهی به ساعتم انداختم، دقیقا سر ساعت هشت بعد از ظهر بود، علیرضا که کنار پنجره ایستاده بود و بیرون را نگاه می کرد، مرا صدا زد و گفت: «بابا! نگاه کن! چند نفر از قطار جا مانده اند».

به بیرون نگاه کردم، چند نفر داشتند دنبال قطار می دویدند، اما در واگن ها بسته شده بود، آنها فقط چند دقیقه دیر کرده بودند.

من رو به علیرضا کردم و گفتم: «عزیزم! زندگی هم مثل این قطار است، اگر کمی دیر کنی، از قطار موفقیت جا می مانی». بعد از نوشیدن چای، کتاب «زیارات قبور، بین حقیقت و خرافات» را در دست گرفتم و مشغول مطالعه شدم.

نویسنده در این کتاب چنین نوشه بود: «پس از آنکه مسلمانان با یهودیان و بودائیان تماس گرفتند و در مرز و بوم آنان، قبرهای پادشاهان و قبر کورش و داریوش را دیدند، مسأله زیارت به میان آمد. در زمان عباسیان، ساختمان مقبره ها بر گور مردگان آغاز شد و قافله زوار از راست و چپ برای زیارت قبور پاره ای از صالحان و اولیاء سفر نمودند. هر روز گنبدی گلی و اخیرا گنبد طلایی از هر گوشه ای بر آسمان بلند شد. افرادی که حدیث برای مردم می گفتند از شرق و غرب برای ساختن حدیث سر برآوردند و کتاب های حدیث را از وعده های گراف و خلاف پر کردند تا جایی که گاه زیارت یک قبر با چند حج و اخیرا با صد هزار حج برابر گردید، مثلًا در احادیث زیارت آورده اند که حضرت رضا(ع) فرموده است: به شیعیان ما این سخن را برسانید که ثواب زیارت من، نزد خدا برتر از

هزار حج است... جعل و درست کردن این احادیث به منظور ضعیف کردن بنیان شریعت و مسخره کردن قرآن بوده است. تمام این ثواب ها که برای تشویق از طرف علمای شیعه در کتاب های حدیث ذکر شده است از طرف دروغگویان و افراد بی دین و مفسد و دشمنان دنیا و آخرت مسلمانان، جعل و وضع شده است. ۱

این سخنانی بود که من در آن کتاب خواندم.

کتاب را بستم و مقداری فکر کردم و سپس این سوال ها از خود می پرسیدم:

آیا به راستی، همه حدیث هایی که در مورد زیارت امام رضا(ع) به ما رسیده است دروغ است؟

آیا عده ای بی دین و مفسد برای اینکه دین خدا و قرآن را از بین ببرند در مورد زیارت امام رضا(ع) حدیث ساخته اند؟

آیا همه کسانی که ما را تشویق به زیارت امامان معصوم کرده اند دشمنان ما بوده اند؟

آخر چرا نویسنده ای که خود را اهل فکر و اندیشه می داند، باید این چنین بنویسد؟

چرا کسانی که مردم را به زیارت امام رضا(ع) تشویق کرده اند بی دین و مفسد معرفی شده اند؟

آیا دعوت کردن مردم به سوی نور و معنویت، گناه است؟

وقتی این کتاب به دست یک جوان شیعه برسد و این مطالب را بخواند چه نتیجه ای خواهد گرفت؟

با صدای فرزندم به خود آمدم: «بابا! چرا گریه می کنی؟ مگر در این کتاب چه نوشته شده است؟».

اشک چشم خود را پاک کردم و پسرم را در آغوش گرفته و او را بوسیدم.

من با خود فکر می کردم که دیر یا زود این کتاب به دست فرزند من هم خواهد رسید، آری، دشمن برای یغما بردن اعتقادات شیعه، با مهارت برنامه ریزی کرده است.

دلخوش است که نامم کیبور حرم است

صبح فردای آن روز، قطار از شهر نیشابور

عبور کرد و ما یک ساعت بعد به مشهد می رسیدیم.

از پنجره قطار، منظره زیبایی به چشم می خورد، همه دشت، سبز شده بود.

خدای من! چقدر لاله!

همه جا پر از گل های سرخ لاله بود.

قطار از میان این دشت زیبا حرکت می کرد و به سوی مشهد به پیش می رفت.

ساعته بعد، ما به شهر مشهد رسیدیم و حرم با صفاتی امام رضا(ع) رو بروی چشمان ما نمایان شد، همه به آقا سلام دادیم:

السلام عليك يا علي بن موسى الرضا...

قطار در ایستگاه توقف کرد، ما از قطار پیاده شده و با تاکسی به هتل رفیم.

بعد از ساعتی استراحت تصمیم گرفتم به حرم بروم.

غسل زیارت کرده و از هتل بیرون آمدم و آرام آرام به سوی حرم به پیش می رفتم، کبوتران، گرد حرم پرواز می کردند، خوشابه حال آنها که همیشه زائر این حرم هستند!

نزدیک در حرم ایستادم و این دعا را خواندم: «خدایا! من در کنار خانه ای از خانه های پیامبر تو ایستاده ام و تو از من خواسته ای که بدون اجازه وارد خانه پیامبر نشوم، اکنون، آیا به من اجازه می دهی تا وارد این خانه شوم؟».

به سوی ضریح رفتم، اشک، دیگر امام نمی داد.

مردم با چه عشقی به امام خود عرض ادب می کردند، ایرانی و عرب، جوان و پیر، همه، پروانه یک شمع شده بودند.

نیم ساعتی گذشت و من حال خوشی داشتم.

ناگهان به یاد کتابی که در قطار خوانده بودم افتادم.

رو به آقا کردم و گفتم: «آقا جان! بین، اینها چه چیزهایی نوشته اند! خودت کمک کن تا بتوانم با قلم از زیارت شما دفاع کنم».

خلاصه این تنها خواسته من بود که آن روز از امام رضا(ع) داشتم.

بعد از دقایقی، این فکر به

ذهنم رسید که من از فرصت استفاده کنم و به کتابخانه حرم بروم و تحقیق خود را آغاز کنم.

بعد از آن از حرم خارج شدم و به سوی کتابخانه رفتم.

وارد کتابخانه که شدم، احساس کردم گویی به یک گلستان وارد شده ام، صدھا قفسه کتاب در جلو من خودنمایی می کرد.

من باید به کتاب های عربی مراجعه می کردم، زیرا بیشتر کتاب هایی که در علوم اسلامی به عنوان منابع اولیه، مطرح می باشند به زبان عربی است.

من می خواستم بدانم آیا حدیث هایی که در مورد فضیلت زیارت امام رضا(ع) به ما رسیده است دروغ است؟

آیا این حدیث ها را افراد بی دین و مفسد درست کرده اند؟

آیا علمای شیعه که مردم را به زیارت امام رضا(ع) تشویق کرده اند همه دروغگو بوده اند؟

من باید در این زمینه، تحقیق می کردم و نتیجه تحقیق خود را به صورت کتابی منتشر می نمودم.

همچنان به دنبال گمشده خود می گشتم، من به دنبال کتابی بودم که تاریخ نوشتن آن به زمان های خیلی قبل برگرد، من به دنبال سرچشمme بودم.

جستجوی من حدود نیم ساعت طول کشید و من سرانجام به گمشده خود رسیدم: کتاب عيون اخبار الرضا(ع).

نویسنده این کتاب، شیخ صدوq است که در سال ۳۸۱ هجری قمری از دنیا رفته است، این کتاب، قبل از هزار سال پیش نوشته شده است.

من کتاب را برداشت و به سالن مطالعه رفتم، اما تمام صندلی ها پر بود و اصلًا جای خالی نبود که من بنشیم.

من با دیدن این منظره، خیلی خوشحال شدم، بیشتر این جمعیت، جوانانی بودند که مشغول مطالعه بودند.

به گوشه ای از کتابخانه رفتم و روی زمین نشستم، و کتاب را باز کردم، آری، من برای رسیدن به حقیقت، سر از پا نمی شناختم.

این چنین بود که تحقیق من آغاز شد.

من نمی دانستم که با مطالعه این کتاب، سفری به تاریخ گذشته خواهم داشت!

سفری به گذشته های دور، سفری به هزار سال قبل !!

چراغ خانه من خاموش است !

من هم اکنون به تاریخ سفر کرده ام و تو هم همسفر من می شوی!

صدایی به گوشم می رسد، یک نفر با صدای بلند اعلام می کند: «کاروان شیخ به شهر نزدیک شده است».

مردم از حرم امام رضا(ع) بیرون می آیند، مغازه ها تعطیل می شود، همه به سوی دروازه شهر می روند.

به راستی چه خبر شده است؟

گویا شخصیت بزرگی به مشهد می آید که مردم این چنین به استقبال می روند.

همه برای دیدن او لحظه شماری می کنند، به راستی این شیخ کیست که چنین در دل ها جای گرفته است؟

ما به قرن چهارم هجری آمده ایم. به یکی از مردم رو می کنم و می پرسم: قرار است چه کسی به اینجا بیاید؟

او جواب می دهد: مگر خبر نداری که شیخ صدوق به شهر ما می آید؟

من تا قبل از این، نام شیخ صدوق را فقط در کتاب ها خوانده بودم و فکر می کردم او یک نویسنده معمولی است، اما امروز می فهمم که او شخصیت بزرگی است.

بعد از لحظاتی، صدای زنگ شترها به گوش می رسد، شوری در میان مردم می افتد.

شیخ صدوق وارد شهر می شود و به سوی حرم امام رضا(ع) می رود، مردم هم همراه او به حرم می روند.

شیخ صدوق بعد از زیارت به خانه یکی از مردم مشهد می رود و در آنجا متزل می کند.

خوب است به نزد شیخ صدوق بروم و از او در مورد ثواب زیارت امام رضا(ع) سوال کنم، او حتما می تواند به من کمک کند.

آیا تو هم همراه من می آیی؟

من به نزد شیخ صدوق می روم و به حضورش رسیده و

سلام می کنم.

شیخ صدوق به گرمی جواب سلام مرا می دهد و از من می خواهد که بنشینم.

اتاق پر از کتاب های خطی است، گویا شیخ صدوق در سفر هم به کار تحقیق و نوشتن مشغول است.

شیخ صدوق نگاهی به من می کند و می گوید:

خیلی خوش آمدید.

جناب شیخ، من نویسنده هستم از شما می خواهم تا خودتان را برای ما معرفی کنید.

نام من، ابن بابویه می باشد و به شیخ صدوق مشهور شده ام، من در خانواده ای که همه آنها اهل علم بوده اند، متولد شده
ام.^۳

من در کتاب ها خوانده ام که شما با دعای امام زمان(ع) به دنیا آمده اید، آیا این مطلب درست است؟

آری، چندین سال از ازدواج پدرم گذشته بود، اما خدا به او فرزندی نداده بود، به قول معروف «چراغ خانه او، خاموش بود»،
برای همین، او نامه ای برای امام زمان(ع) نوشت و از آن حضرت خواست تا برای او دعا کند.

مگر می شود به آن حضرت نامه نوشت؟

این جریان به زمان «غیبت صغیری» برمی گردد که حسین بن روح، سوّمین نماینده آن حضرت بود و نامه های مردم را به ایشان
می رساند.

از طرف امام زمان(ع) چه جوابی آمد؟

بعد از مدتی، نامه ای به دست پدرم رسید که در آن نوشه شده بود: «به زودی خدا، دو پسر به تو عنایت خواهد کرد»، و بعد
از مدتی، من و برادرم به دنیا آمدیم.^۴

چه سعادتی بالاتر از این که شما به برکت دعای امام زمان(ع) متولد شده اید؟

در روز گار جوانی، سفری به بغداد داشتم، علمای شیعه نزد من می آمدند و از من حدیث می شنیدند، آنها از حافظه قوی من
تعجب کرده بودند و من به آنها می گفتم

که همه این ها به برکت امام زمان(ع) است.۵

یعنی با این که شما جوان تر از همه آنها بودید، بزرگان شیعه به نزد شما می آمدند و از شما حدیث می شنیدند؟

این نشانه تواضع و بزرگواری آنها بود که به من این گونه، احترام می گذاشتند.

به هر حال، این مطلب نشان می دهد که علمای شیعه، شما را مورد اعتماد می دانستند.

آنها به من محبت زیادی داشتند.

آیا شما به شهرهای دیگر هم سفر کرده اید؟

من به شهر قم، کوفه، مکه، نیشابور، مرو، سرخس و سمرقند مسافرت کرده ام.۶

تعداد کتاب هایی را که نوشته اید، نام ببرید؟

من بیش از دویست کتاب در دفاع از اعتقادات شیعه نوشته ام.۷

همسفر خوبم!

من در اینجا به یاد سخن نویسنده کتاب «زیارت قبور، بین حقیقت و خرافات» می افتم، او گفته بود که تمامی کسانی که احادیث فضیلت زیارت را نقل کرده اند مفسد و بی دین بوده اند، آخر چگونه ممکن است شیخ صدق، بی دین و مفسد باشد؟

فکر می کنم شما هم موافق باشید تا من اصل مطلب را با شیخ صدق در میان بگذارم و به او بگوییم چرا به دیدار او آمده ایم.

جناب شیخ، نویسنده ای پیدا شده و در کتاب خود، زیارت قبر امامان(ع) را خرافه معروفی کرده و چنین گفته است: «تمام ثواب هایی که برای تشویق به زیارت ذکر شده است از طرف دروغگویان و افراد بی دین و مفسد، جعل و وضع شده است».۸

عجب نویسنده‌گانی پیدا می شوند!!

جناب شیخ، این کتاب در اختیار جوانان قرار گرفته است، من می خواهم این کتاب را نقد کنم.

کار بسیار خوبی است، این کار دفاع از مکتب تشیع است.

من در این راه به راهنمایی شما نیاز

دارم.

وقتی که سخن من به اینجا می رسد، شیخ به فکر فرو می رود.

بعد از لحظاتی در حالی که شیخ لبخندی به لب دارد رو به من می کند و می گوید:

شما باید با استفاده از علم رجال، حرف نویسنده آن کتاب را نقد کنید، ما برای تشخیص اینکه کدام حدیث، راست و کدام حدیث دروغ است از این دانش بهره می بریم.

چرا این علم را به این نام می خوانند؟

کلمه «رجال» در اینجا به معنای «افراد» می باشد، در این علم به بررسی افرادی که حدیث نقل کرده اند، پرداخته می شود.

اما چگونه می توان با این علم به درست یا دروغ بودن یک حدیث پی برد؟

خوب دقت کن! وقتی من یک حدیث از امام رضا(ع) برای تو نقل کنم، بین من و آن حضرت، حدود دویست سال فاصله است، خوب، من این حدیث را با چهار واسطه نقل می کنم، اکنون، من با علم رجال می توانم بفهمم که این چهار نفری که بین من و امام رضا(ع) واسطه هستند، چگونه انسان هایی بوده اند؟ آیا آنها راستگو بودند یا دروغگو؟

یعنی زمانی می توانیم در مورد یک حدیث نظر بدھیم که تمام افرادی که حدیث را نقل کرده اند مورد بررسی قرار بدھیم.

آری، اگر با استفاده از علم رجال به راستگو بودن همه کسانی که یک حدیث را نقل کرده اند اطمینان پیدا کردیم، می توانیم بگوییم که این حدیث صحیح است.

من از اینکه این مطالب را یاد گرفته ام، خیلی خوشحال هستم.

اکنون دوباره به یاد سخن نویسنده کتاب «زیارت قبور، بین حقیقت و خرافات» می افتم، او در کتاب خود ادعای کرده بود که همه کسانی که ثواب زیارت امام رضا(ع) را نقل کرده اند، دروغگو

بوده اند.

آیا او این سخن را از روی تحقیق زده است؟ آیا او تمام حدیث ها را بررسی کرده و به این نتیجه رسیده است؟

آری، ممکن است که بعضی از حدیث ها، دروغ باشد، اما آیا واقعاً همه حدیث هایی که ثواب زیارت امام رضا(ع) را بیان می کند، دروغ است؟

اکنون، اگر من بتوانم یک حدیث در ثواب زیارت امام رضا(ع) پیدا کنم که افراد راستگو آن را نقل کرده باشند، آن وقت معلوم می شود که سخن آن نویسنده، اشتباه است.

اگر ما فقط یک حدیث صحیح هم پیدا کنیم، دیگر دروغ بودن ادعای آن نویسنده معلوم می شود.

خدایا! خودت کمک کن تا من یک حدیث صحیح پیدا کنم!

در این هنگام شیخ از جای خود بلند می شود و کتابی را بر می دارد و به من می گوید:

آقای نویسنده! این کتاب را می شناسی؟

نه.

این کتاب «عيون اخبار الرضا(ع)» است که من آن را نوشته ام، در این کتاب حدیثی را در فضیلت زیارت امام رضا(ع) آورده ام، همه کسانی که این حدیث را نقل کرده اند انسان های راستگو و مورد اعتماد هستند، تو باید این حدیث را برای جوانان نقل کنی.

از راهنمایی شما خیلی ممنونم.

شیخ صدق، جلد اول این کتاب را به من می دهد و من مشغول مطالعه آن می شوم.

آیا می دانی معنای «عيون اخبار الرضا(ع)» چیست؟

شیخ صدق در این کتاب، سخنان امام رضا(ع) را جمع آوری کرده است و به همین جهت، این اسم را روی کتاب خود گذاشته است که ترجمه آن، چنین است: «چشممه های سخنان امام رضا(ع)».

آری، هر کس می خواهد از کلام و سخنان آن حضرت سیراب شود، این کتاب را مطالعه کند.

در این کتاب، صفحه ۲۷۸، جلد اول، حدیث شماره

دهم، این چنین نوشته است: «ابن ولید از صَفَّار قمی از احمد آشُعری از احمد بَرْنطی برای من نقل کرد که زیارت امام رضا(ع) ثواب هزار حج دارد».^۹

همسفر خوبم!

شیخ صدوق با چهار واسطه، این حدیث را از امام رضا(ع) نقل می کند.

به راستی آیا این چهار نفر، انسان های راستگویی هستند یا نه؟

من باید در مورد این چهار نفر تحقیق کنم.

من اطلاعات مختصری در مورد این چهار نفر دارم که محل و دوران زندگی آنها را نشان می دهد.

اول: ابن ولید قمی: ساکن شهر قم، (قرن چهارم).

دوم: صَفَّار قمی: ساکن شهر قم، (قرن سوم).

سوم: احمد آشُعری: ساکن شهر قم، (قرن سوم).

چهارم: احمد بَرْنطی: ساکن شهر کوفه، (قرن سوم).

خواننده عزیزم! من هیچ کدام از این چهار نفر را نمی شناسم، حالا باید چه کنم؟

فکری به ذهنم می رسد، من باید دوباره به سفر بروم، سفری به شهر قم و شهر کوفه.

آیا تو همراه من می آیی؟

من به دنبال خانه شیخ قم می گردم

سوار بر اسب های خود به سوی شهر قم می تازیم!

ما باید هر چه زودتر به آن شهر برسیم.

آیا می دانی که شهر قم، همواره مرکز علم و اندیشه بوده است و بزرگان زیادی در این شهر به نشر حدیث پرداخته اند؟

روزها می گذرد و ما در سفر هستیم...

دروازه شهر قم به چشم می خورد، اینجا قم، پایتخت فکری شیعیان جهان است.

وارد شهر می شویم و ابتدا به زیارت حضرت معصومه(س) می رویم.

آری، اینجا بوی مدینه را می دهد زیرا گلی از بوستان پیامبر در اینجاست.

بعد از زیارت به جستجوی گمشده خود می روم.

آیا می دانی گمشده من کیست؟

من به دنبال ابن ولید می گردم، همان کسی که شیخ صدوق از او حدیث خود را شنیده است.

من این همه راه آمده ام تا ابن ولید

را بینم، ما به نیمه اول از قرن چهارم هجری آمده ایم. ۱۰

پیرمردی را می بینم که در آن طرف ایستاده است، خوب است از او سراغ بگیرم.

خانه ابن ولید کجاست؟

چگونه است که خانه او را نمی شناسی؟ ابن ولید، شیخ قم و بزرگترین دانشمند این شهر است. ۱۱

من به تازگی، وارد این شهر شده ام.

همراه من بیا تا تو را به خانه او ببرم.

ما با هم در کوچه های شهر به راه می افتم و به سوی خانه ابن ولید می رویم.

وارد خانه می شویم و به حضور ابن ولید می رسیم، سلام کرده و می نشینیم.

گروهی از شاگردان، دور او را گرفته اند و هر کدام از او سوال علمی می کنند و او جواب می دهد.

یکی از شاگردان او، کتابی را در دست دارد و از ابن ولید در مورد این کتاب سوال می کند.

ابن ولید در جواب می گوید که نمی توان به این کتاب اعتماد کرد. ۱۲

این نکته برای من بسیار جالب است که ابن ولید از شاگردان خود می خواهد تا به هر کتابی اعتماد نکنند.

یکی دیگر از شاگردان، حدیثی را برای ابن ولید می خواند، او مقداری فکر می کند و می گوید که نمی توان به آن اعتماد کرد زیرا این حدیث را فقط ابن اورمَه نقل کرده است و او مورد اعتماد نیست. ۱۳

من از این که ابن ولید با چنین دقّتی، حدیث ها را مورد بررسی قرار می دهد، متعجب می شوم.

من نمی دانستم به خانه کسی آمده ام که نظرات او در نقد حدیث، مورد قبول همه بزرگان است.

ما در حضور دانشمندی هستیم که عمر خود را در راه بررسی حدیث صرف کرده است.

بی جهت نیست که دانشمندان، این گونه به حدیثی که او نقل کند، اعتماد می کنند.

من منتظر هستم

تا در فرصت مناسبی با ابن ولید سخن بگویم.

ساعته می گذرد.

اکنون من رو به استاد می کنم و می گویم:

جناب ابن ولید، یکی از نویسنده‌گان ادعای کرده که همه احادیثی که در فضیلت زیارت امام رضا(ع) نقل شده دروغ است!

این ادعای اشتباه است، ما احادیث صحیح در این زمینه داریم.

من در حال نوشتن کتابی برای نقد این سخن هستم.

فکر بسیار خوبی است.

من نزد شیخ صدوq بودم و او به من گفت که از شما حدیثی شنیده است که در آن، ثواب زیارت امام رضا(ع) بیان شده است.

آری، من آن حدیث را نقل کرده ام.

وقتی شخصیتی مثل شما که در علم رجال، صاحب نظر است، این حدیث را نقل کند نشانه این است که به این حدیث می شود اعتماد کرد.

من عمر خود را در راه بررسی احادیث صرف کرده ام و همواره با نقل احادیث ضعیف مخالفت کرده ام، آرمان من این بوده است که فقط احادیث صحیح برای آینده‌گان نقل شود.

جناب ابن ولید! آیا می شود برای ما بگویید که شما این حدیث را از چه کسی شنیده اید؟

من این حدیث را از استادم، صفار قمی شنیدم.

آیا می شود شما او را برای ما معرفی کنید؟

صفار قمی یکی از بزرگترین شخصیت‌های علمی این شهر بود، به راستی که او، مایه افتخار شهر قم بود.

یعنی صفار قمی از دانشمندان بزرگ شیعه بود؟

آری، او شاگردان زیادی را تربیت کرد و با تلاش‌های او بود که اکنون، سخنان اهل بیت(ع) به دست ما رسیده است.

پس شما می گویید که صفار قمی، انسانی راستگو و مورد اعتماد بوده است؟

من چه کسی هستم

که بخواهم در مقابل عظمت استادم سخنی بگویم، همه بزرگان به صیفّار قمی به دیده احترام نگاه می کنند، او در سال های آخر قرن سوم از دنیا رفت.^{۱۴}

خیلی ممنونم که مرا راهنمایی کردید.

همسفر خوبم! یادت باشد هدف ما این بود که در مورد چهار نفر تحقیق کنیم، تاکنون در مورد ابن ولید و صیفّار قمی اطلاعات خوبی به دست آورده ایم.

اکنون باید همت کنیم و در مورد دو نفر باقیمانده (احمد آشعری و احمد بن زنطی) تحقیق کنیم.

اگر این دو نفر هم انسان های راستگویی باشند، می توانیم بگوییم حدیثی که شیخ صدقه برای ما نقل کرده است صحیح و معتبر می باشد.

پس با من همراه باش!

چرا مرا از این شهر بیرون می کنید؟

چه غوغایی شده است، سر و صدا از هر طرف به گوش می رسد، خدایا چه خبر شده است؟

مردم همه شعار می دهند: «آقای سهل، اخراج باید گردد».

منظور آنها از این آقای سهل کیست؟

آنجا را نگاه کن! گویا می خواهند یک نفر را از شهر بیرون کنند.

فکر می کنم این همان آقای سهل است که بر ضد او شعار می دهند. ما در قرن سوم هجری هستیم.

آن طرف را نگاه کن! آقایی در میان جمعی ایستاده و این منظره را تماشا می کند.

فکر می کنم این آقا، بزرگ این شهر باشد، خوب است به او بگوییم که مانع کار این جوانان شود.

من نزدیک می روم تا با او سخن بگویم، اما خوب است ابتدا نام او را سو[□]ل کنم.

از یکی از افراد سو[□]ل می کنم:

بیخشید، آن آقای محترم که در میان جمعی از مردم ایستاده کیست؟

چطور او را نمی شناسی؟ او رئیس شهر قم، احمد آشعری است، او بزرگترین دانشمند این شهر است.^{۱۵}

وقتی نام احمد آشُعری را می شنوم، متوجه می شوم

که او همان کسی است که من می خواستم با او دیدار کنم.

سولی در ذهن من نقش می بندد: چرا احمد آشوری به آقای سهل کمکی نمی کند؟

من نزدیک احمد آشوری می شوم و بعد از سلام می گویم:

جناب احمد آشوری! چرا شما به مردی که او را از این شهر بیرون می کنند، کمک نمی کنید؟

آیا منظور شما همان آقای سهل است؟

آری، چرا او را از شهر قم بیرون می کنند و شما فقط نگاه می کنید؟

آخر خود من دستور داده ام که این کار را بکنند.

وقتی من این سخن را می شنوم، تعجب می کنم، آخر چگونه باور کنم که یک شخصیت بزرگ شیعه، چنین کاری بکند؟

خوب است مقداری تحقیق کنم و بینم اصل ماجرا چیست؟

به میان مردم می روم و از چند نفر سول می کنم.

من متوجه می شوم که آقای سهل در این شهر، حدیث های ضعیف نقل می کرده و احمد آشوری به دنبال او فرستاده است و از او خواسته تا هر حدیثی را که در هر کتابی دید برای مردم نقل نکند.

آری، حدیث را باید حدیث شناس بخواند، نه اینکه هر کسی پیدا شود و بدون تحقیق، کتابی را در دست بگیرد و برای مردم حدیث بخواند.

اما سهل به این توصیه احمد آشوری اعتنا نکرده است و به این دلیل، احمد آشوری دستور داده تا او را از شهر قم بیرون کنند.^{۱۶}

احمد آشوری می خواهد قم، همواره به عنوان شهر علم و آگاهی باقی بماند.

تا زمانی که او زنده است، اجازه نخواهد داد که کسی بدون تحقیق برای مردم حدیث بخواند.

ای کاش، در همه زمان ها، شخصیتی چون احمد آشوری در قم می بود و این گونه از مکتب شیعه دفاع می کرد.

همسفرم!

اکنون که می بینم

حدیث ثواب زیارت امام رضا(ع) را شخصیتی چون احمد آشعری نقل کرده است، اطمینانم به درست بودن حدیث، زیادتر می شود.

این حدیث را کسی نقل می کند که با نقل حدیث ضعیف مبارزه می کند!

آیا درست است که ما او را به عنوان کسی که حدیث، جعل می کرده است معروفی کنیم؟

اکنون، من به احمد آشعری با دیده احترام نگاه می کنم و با او مشغول گفتگو می شوم:

جناب شیخ، از شما می خواهم تا مقداری در مورد خودتان سخن بگویید؟

من احمد آشعری هستم، پدر بزرگ من، اهل شهر کوفه و از یاران امام صادق(ع) بوده است، سال ها پیش، او به شهر قم مهاجرت نموده و در اینجا ساکن می شود، مردم قم همیشه به خاندان ما، احترام زیادی می گذاشته اند.

چرا شما را آشعری می گویند، آیا شما با آشعری های اهل سنت، نسبتی دارید؟

در میان اهل سنت، آشعریه، یک مکتب اعتقادی - فکری می باشد که ریشه آنها به ابوموسی آشعری برمی گردد، ولی ما همه، شیعه هستیم و برای رواج مکتب شیعه و حدیث اهل بیت(ع)، تلاش زیادی نموده ایم.^{۱۷}

آیا می شود خدماتی را که شما به حدیث شیعه کرده اید نام ببرید؟

من به شهر کوفه سفر کردم و از اساتید بزرگ آن شهر، احادیث زیادی را شنیدم، خیلی از آنها از یاران امامان(ع) بوده اند، من با آنها ملاقات کردم و از آنها حدیث شنیدم و وقتی به شهر قم آمدم، این احادیث را برای شاگردان خود بیان کردم و این گونه بود که حدیث شیعه، رونقی دوباره گرفت.^{۱۸}

جناب استاد، من شنیده ام که شما حدیثی در ثواب زیارت امام رضا(ع) نقل کرده اید.

آری، درست است من این حدیث را از احمد

بَزَنطی شنیده ام.

من او را نمی شناسم؟

احمد بَزَنطی یکی از کسانی است که مورد اعتماد امام رضا و امام جواد(ع) بوده و اکنون در شهر کوفه زندگی می کند.^{۱۹}

من با شنیدن این سخن، تصمیم می گیرم تا به شهر کوفه سفر کنم و با احمد بَزَنطی ملاقات کنم، آیا تو همراه من می آیی؟

شبی که آسمان با من انس گرفت

ما به سوی شهر کوفه حرکت می کنیم، این شهر را می توان پایتحت فرهنگی شیعیان نام نهاد.

آیا می دانید اوّلین کتاب های حدیث شیعه در این شهر نوشته شده است؟

ما در قرن سوم هستیم، دیگر راه زیادی تا این شهر نداریم، دروازه های این شهر به چشم می آید.^{۲۰}

خوب است ابتدا به نجف برویم و قبر مولای خود حضرت علی(ع) را زیارت کنیم.

پس از آن به شهر کوفه وارد می شویم، و از مردم سول می کنیم که احمد بَزَنطی را کجا می توانیم پیدا کنیم؟

آنها از ما می خواهند که به مسجد کوفه برویم، زیرا احمد بَزَنطی در آنجاست.

چقدر خوب شد! با یک تیر دو نشان می زنیم، هم گمشده خود را پیدا می کنیم و هم چند رکعت نماز می خوانیم!

آیا می دانی دو رکعت نماز در این مسجد، ثواب یک حج را دارد؟ آیا می دانی که مسجد کوفه باعی از باغ های بهشت است?^{۲۱}

وارد مسجد می شویم و در کنار محراب حضرت علی(ع)، نماز می خوانیم.

به راستی که این مسجد چه خاطره هایی دارد! گویا هنوز صدای مظلومیت حضرت علی(ع) به گوش می رسد.

اشک در چشم ما حلقه زده است، مولای ما چقدر غریب و مظلوم بود، کاش آن روز بودیم و او را یاری می کردیم!

اما امروز هم مکتب او، مظلوم است، تو می توانی مکتب او را یاری کنی.

آنجا را نگاه کن!

احمد بَزَنطی با عده ای از دوستان خود

در آن گوشه نشسته اند.

ما جلو می رویم، سلام کرده و در جمع آنها می نشینیم.

بعد از لحظاتی، او رو به ما می کند و می گوید:

شما که هستید و اهل کجاید؟

من نویسنده هستم، این هم دوست خوبم، خواننده کتابم است که همراه من به این شهر آمده است.

آیا با من کاری داشتید؟

آری، ما این همه راه را به عشق دیدن شما آمده ایم!!

چرا دیدن من این قدر برای شما مهم شده است؟

یک نویسنده، کتابی به نام «زیارت قبور، بین حقیقت و خرافات» نوشته و همه کسانی را که حدیث فضیلت زیارت را نقل کرده اند مفسد و بی دین، معزّفی کرده است.

عجب! من یکی از آن کسانی هستم که این حدیث ها را نقل کرده ام، یعنی آن نویسنده می گوید که من آدم بی دین و فاسدی هستم؟

بله، استاد.

حالا که این طور شد من باید از خود دفاع کنم، شما که نویسنده هستید وظیفه دارید این سخنان مرا برای جوانان بنویسید.

چند سال قبل تصمیم گرفتم به سفر حج بروم، بعد از انجام حج، به مدینه رفتم تا با امام رضا(ع) دیدار کنم، وقتی به مدینه رسیدم همراه چند نفر از دوستان خود به خانه آن حضرت رفتیم و ایشان از ما به گرمی استقبال کرد و ما چند ساعتی در آنجا بودیم، پاسی از شب گذشت، دوستانم بلند شدند و با امام خدا حافظی کردند، وقتی من خواستم با امام خدا حافظی کنم، آن حضرت از من خواست تا بیشتر نزد او بمانم، آن شب، امام رضا(ع) با من سخنان زیادی گفت، شب به نیمه رسیده بود، امام از من خواست تا آن شب در آنجا

بمانم، من که این همه لطف امام را دیدم، به سجده افتادم و گفتم: «بار خدایا، از تو ممنونم که امام رضا(ع) از میان همه دوستانش، مرا انتخاب کرد تا با من انس بگیرد»، آری، آن شب، امام رضا شایسته انس با خودش دید. ۲۲.

نگاه کن! اشک از چشم اندازی جاری است، او هیچ گاه این خاطره را فراموش نمی کند.

به راستی، خوشابه حال او که امام رضا(ع)، این قدر به او علاوه داشت.

پس چرا کتاب «زيارات قبور، حقیقت یا خرافات»، احمد بن زنطی را بی دین می خواند؟ آیا این کسی که امام رضا(ع) با او انس می گیرد، مفسد و بی دین است؟!!

او گل سرسبد شیعیان امام رضا(ع) است، او عزیز دل امام زمان خود است.

همسفر خوبم!

اکنون دیگر ما همه کسانی که حدیث فضیلت زیارت امام رضا(ع) را نقل کرده اند، می شناسیم:

۱. شیخ صدقه ۲. ابن ولید قمی ۳. صفّار قمی

۴. احمد آشعری ۵. احمد بن زنطی

این پنج نفر همه از بزرگان شیعه و مورد اعتماد بوده اند.

آنها ستارگان آسمان تاریخ هستند که همه عظمت و بزرگی آنها را قبول دارند.

آری، اکنون می توانیم این حدیث را به عنوان یک حدیث صحیح، معروفی کنیم.

اکنون، من رو به احمد بن زنطی می کنم و از او می خواهم تا اصل حدیث را برای ما نقل کند.

ما این همه راه آمده ایم و این همه جستجو نموده ایم تا این حدیث را بشنویم.

اما احمد بن زنطی به جای اینکه حدیث را برای ما نقل کند از ما می خواهد تا آماده سفر بشویم!

به راستی او می خواهد ما را به کجا ببرد؟

پیام مرا به شیعیانم برسانید!

احمد بن زنطی می خواهد ما را به مدینه ببرد.

می دانم آرزوی دیدن این شهر را

به دل داری، مدینه شهر آرزو هاست...

دیگر فاصله زیادی تا مدینه نداریم، بوی گل محمدی می آید!

اینجا مدینه است و ما به مهمانی پدر مهربانی ها آمده ایم.

السلام عليك يا رسول الله!

به سوی حرم پیامبر می رویم، به کنار قبر پیامبر می رویم، سلام داده و راز دل خویش را می گوییم.

بعد برای خواندن نماز زیارت به گوشه ای از مسجد می رویم.

می دانم دلت هوای قبرستان بقیع را کرده است، بیا با هم به زیارت چهار امام بقیع برویم.

بعد از زیارت، همراه احمد بَرنطی وارد کوچه های مدینه می شویم.

به راستی احمد بَرنطی می خواهد ما را به کجا ببرد؟

از این کوچه، به آن کوچه می رویم، او در خانه ای می ایستد و در می زند.

چرا اشک در چشمان احمد بَرنطی، حلقه زده است!

اینجا خانه ما روى زمين است، ما در کنار خانه امام جواد(ع) هستیم.

باور نمی کنم، ما می خواهیم به دیدار امام نهم برویم.

خدای من! چه سعادتی!

وارد خانه می شویم، خانه ای ساده و بی آلایش.

به خدمت امام می رسیم، سلام می کنیم و جواب می شنویم.

خدایا، چگونه شکر تو را نمایم که توفیق دادی خدمت امام خویش برسم.

اما! مهربانا! همه هستی و وجودم به فدای شما باد!

عشق به شما تنها سرمایه قلب من است.

اکنون، احمد بَرنطی از امام اجازه می گیرد و سخن خویش را آغاز می کند: «چند سال پیش، قبل از شهادت پدر بزرگوار

شما، نامه ای از طرف آن حضرت به دستم رسید، وقتی آن نامه را باز کردم، دیدم که از من خواسته شده که به شیعیان خبر بدhem که زیارت امام رضا(ع)، ثواب هزار حج دارد، اکنون سول من این است که آیا واقعاً، زیارت قبر پدر بزرگوار شما، ثواب هزار حج دارد؟).

همسفرم! حتماً می‌دانی که این سول احمد بن‌نطی،

از روی شک و تردید نیست، بلکه او می خواهد این مطلب را از زبان خود امام جواد(ع) بشنود.

احمد بَرَنطی به فکر آینده است، او می داند گروهی پیدا خواهند شد و به این نامه اشکال خواهند گرفت.

آنها خواهند گفت: از کجا معلوم که این نامه، واقعاً نامه امام رضا(ع) بوده است؟

آنها اشکال خواهند گرفت که چطور می شود امام رضا(ع) در مورد فضیلت زیارتِ خود، سخن بگوید؟ آخر وقتی امام رضا(ع) زنده است و قبری ندارد چگونه می شود که در مورد فضیلت زیارت خود سخن بگوید؟

امروز احمد بَرَنطی می خواهد جواب همه آن اشکال ها را بدهد، او از کوفه به مدینه آمده است تا این سخن را از امام جواد(ع) بشنود.

من در اینجا به هوش احمد بَرَنطی، آفرین می گوییم!

سکوت بر همه جا طین افکنده است، همه ما منتظر جواب امام جواد(ع) هستیم.

آیا امام جواد(ع) این نامه را تأیید خواهد کرد؟

گوش کن!

امام جواد(ع) رو به احمد بَرَنطی می کند و می فرماید: «زیارت قبر پدر بزرگوارم، ثواب هزار حج دارد».

لبخند شادی بر صورت احمد بَرَنطی نقش می بندد، او تصمیم گرفته است تا این پیام را به همه شیعیان برساند.

اما هنوز سخن امام جواد(ع) تمام نشده است، آن حضرت می خواهد سخن خود را کامل کند.

این بار، امام جواد(ع) در ابتدای سخن خود، قسم می خورد.

همه ما اعتقاد به عصمت امام جواد(ع) داریم، معصوم که هیچ گاه دروغ نمی گوید، پس چرا آن حضرت در ابتدای سخن خود قسم می خورد؟

من فکر می کنم که امام جواد(ع) می خواهد این گونه، اهمیت سخن خود را برای ما بیان کند.

گوش کن! این سخن امام جواد(ع) است: «به خدا قسم! هر کس با معرفت و شناخت، قبر پدرم را زیارت

کند، خدا به او ثواب یک میلیون حج می دهد»^{۲۳}.

آری، درست شنیده ای، یک میلیون حج!

به راستی که خدا چقدر امام رضا(ع) را دوست دارد که زیارت قبر او را، یک میلیون برابر حج، قبول می کند.

نگاه کن!

احمد بَزَنْطِی دارد اشک می ریزد، این گریه شوق است!

او به فکر یک تصمیم مهم است، او می خواهد از همین جا به خراسان سفر کند و زائر قبر امام رضا(ع) شود.

آیا تو با او همسفر می شوی؟

اکنون که می دانی این حدیث، حدیث صحیح و معتبری است و تمام کسانی که آن را نقل کرده اند افرادی مورد اعتماد بوده اند، چه نتیجه ای می گیری؟

من می خواهم با نویسنده کتاب «زیارات قبور، بین حقیقت و خرافات»، قدری سخن بگویم:

تو این حدیث را در کتاب خود ذکر کرده و آن را حدیث ضعیف شمردی؟

این سخن توست که گفتی: «تمام ثواب هایی که برای تشویق به زیارت از طرف علمای شیعه در کتاب ها ذکر شده است از طرف دروغگویان و افراد بی دین و مفسد، جعل و وضع شده است»^{۲۴}.

پس چطور شد که افرادی که این حدیث را نقل کرده اند، همه، انسان های بزرگ و شایسته ای بودند؟

آیا تو هنوز هم بر ادعای خود باقی هستی؟

آیا تو شیخ صدوق و ابن ولید را دروغگو می شماری؟

آیا احمد آشعری که با حدیث ضعیف مبارزه می کرده است و این حدیث را نقل کرده است، دروغگو بوده است؟

آیا احمد بَزَنْطِی که امام رضا(ع) به او علاقه زیادی داشته است، دروغگو بوده است؟

آیا این درست است که بدون تحقیق، ادعایی به این بزرگی کنی و به علمای بزرگ شیعه این چنین جسارت کنی!

تو همه کسانی که منادی زیارت قبور امامان معصوم(ع) بودند را بی دین و مفسد معزّفی

کردى! آيا از خدا نترسیدى كه چنین سخن گفتى؟

من در اين كتاب، فقط يك حديث را مورد بررسى قرار دادم و دروغ بودن سخن تو را ثابت كردم.

در اوئين فرصت، احاديث ديگر را هم مورد بررسى و تحقیق قرار مى دهم تا جوانان بدانند كه احاديث صحيح زيادي در فضیلت زیارت همه امامان - به ویژه در فضیلت زیارت امام حسین و امام رضا(ع) - به ما رسیده است.

و در پایان،

سلامي به مولاي خود مى دهيم و اين چنین مى گويم:

تو آن چشمهاش تشنگي ما را، هم آبي و هم جوابي!

دير وقتى است كه دل ما، همچون کبوتران حرمت، اسیر گندمهاي محبت توست.

هر روز به شوق تكرار خاطره تو و آهو، آهوی دل ما رميده مى شود و دوان دوان، زير سايه مهر تو مى آيد و مأوا مى گيرد.

اي كه زيارت حرم تو، صبح جاودان قلب ماست،

واز بهشت، لذت ديدار روی ماه تو، ما را کافى است.

پایان.

منابع تحقیق

- ١ . تفسير نور الثقلين، عبد على بن جمعة العروسي الحويزي (ت ١١١٢ هـ)، تحقيق: السيد هاشم الرسولي المحلاتي، قم: مؤسسه إسماعيليان، الطبعة الرابعة، ١٤١٢ هـ .
- ٢ . الملل والنحل، أبو الفتح محمد بن عبد الكريم الشهري (ت ٥٤٨ هـ)، بيروت: دار المعرفة، ١٤٠٦ هـ .
- ٣ . جامع الرواه، محمد بن علي الغروي الأردبيلي (ت ١١٠١ هـ)، بيروت: دار الأضواء، ١٤٠٣ هـ .
- ٤ . البدايه والنهايه، أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير الدمشقي (ت ٧٧٤ هـ)، تحقيق: مكتبه المعارف، بيروت: مكتبه المعارف .
- ٥ . دلائل الإمامه، أبو جعفر محمد بن جرير الطبرى الإمامى (ق ٥ هـ)، تحقيق: مؤسسه البعثه، قم: مؤسسه

- ٦ . اختيار معرفه الرجال (رجال الكشى)، أبو جعفر محمد بن الحسن المعروف بالشيخ الطوسي (ت ٤٦٠ هـ)، تحقيق: مير داماد الإستآبادى، تحقيق: السيد مهدى الرجائى، قم: مؤسسه آل البيت لإحياء التراث، الطبعة الأولى، ١٤٠٤ هـ .
- ٧ . إقبال الأعمال، السيد ابن طاوس، (ت ٦٦٤ هـ)، تحقيق: جواد القيومى الإصفهانى، قم: مكتب الإعلام الإسلامى، الطبعة الأولى.
- ٨ . أمالى الصدوق، أبو جعفر محمد بن على بن الحسين بن بابويه القمى المعروف بالشيخ الصدوق (ت ٣٨١ هـ)، قم: مؤسسه البعثة، الطبعة الأولى، ١٤١٧ هـ .
- ٩ . بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار، محمد بن محمد تقى المجلسى (ت ١١١٠ هـ)، طهران: دار الكتب الإسلامية، الطبعة الأولى، ١٣٨٦ هـ .
- ١٠ . بشاره المصطفى لشيعه المرتضى، أبو جعفر محمد بن محمد بن علي الطبرى (ت ٥٢٥ هـ)، النجف الأشرف: المطبعه الحيدريه، الطبعة الثانية، ١٣٨٣ هـ .
- ١١ . تاريخ بغداد أو مدینه السلام، أبو بكر أحمد بن على الخطيب البغدادى (ت ٤٦٣ هـ)، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطاء، بيروت: دار الكتب العلميه، الطبعة الأولى .
- ١٢ . تنقیح المقال فی علم الرجال، عبد الله بن محمد حسن المامقاني (ت ١٣٥١ هـ)، طهران: انتشارات جهان .
- ١٣ . توضیح المقال فی علم الرجال، المولی على الکنی (ت ١٣٠٦ هـ)، طبعه طهران، ١٣٠٢ هـ .
- ١٤ . تهذیب الأحكام فی شرح المقنعه، محمد بن الحسن الطوسي (ت ٤٦٠ هـ)، تحقيق: السيد حسن الموسوى، طهران: دار الكتب الإسلامية، الطبعة الثالثه، ١٣٦٤ ش .
- ١٥ . جامع أحاديث الشیعه، السيد البروجردی (ت ١٣٨٣ هـ)، قم: المطبعه العلميه .

. الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (ت ٩١١ هـ)، بيروت: دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة الأولى، ١٤٠١ هـ.

١٧ . الخصال، أبو جعفر محمد بن على بن الحسين بن بابويه القمي المعروف بالشيخ الصدوق (ت ٣٨١ هـ)، تحقيق: على أكبر الغفارى، قم: منشورات جماعة المدرسين في الحوزة العلمية .

١٨ . خلاصه الأقوال، الحسن بن يوسف بن على بن المطهر المعروف بالعلامة الحلّى (ت ٧٢٦ هـ)، تحقيق: الشيخ جواد القيومى، قم: ملّسه نشر الفقاھه، الطبعة الأولى، ١٤١٧ هـ .

١٩ . الدر المنشور في التفسير المأثور، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (ت ٩١١ هـ)، بيروت: دار المعرفة للطباعة والنشر .

٢٠ . رجال ابن داود، الحسين بن على بن داود الحلّى (ت ٧٤٠ هـ)، تحقيق: السيد محمد صادق آل بحر العلوم، قم: بالأوفسية عن طبعه منشورات مطبعه الحيدريه في النجف الأشرف، منشورات الرضي، ١٣٩٢ هـ .

٢١ . رجال البرقى، أحمد بن محمد البرقى الكوفى (ت ٢٧٤ هـ)، طهران: جامعه طهران، ١٣٤٢ شـ .

٢٢ . رجال الطوسي، أبو جعفر محمد بن الحسن المعروف بالشيخ الطوسي (ت ٤٦٠ هـ)، تحقيق: جواد القيومى الإصفهانى، قم: ملّسه النشر الإسلامي التابعه لجماعه المدرسين، الطبعة الأولى، ١٤١٥ هـ .

٢٣ . رجال النجاشى (فهرست أسماء مصنّفى الشیعه)، أبو العیاس أحمد بن على النجاشى (ت ٤٥٠ هـ)، قم: ملّسه النشر الإسلامي التابعه لجماعه المدرسين، الطبعة الخامسه، ١٤١٦ هـ .

٢٤ . روضه الوعاظين، محمد بن الحسن بن على الفتاوى النيسابوري (ت ٥٠٨ هـ)، تحقيق: محمد مهدى

الخرسان، قمّ: منشورات الشريف الرضي .

٢٥. سير أعلام النبلاء، أبو عبد الله محمد بن أحمد الذهبي (ت ٧٤٨ هـ)، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، بيروت: مؤسسه الرساله، الطبعه العاشره، ١٤١٤ هـ.
٢٦. عيون أخبار الرضا، أبو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه القمي المعروف بالشيخ الصدوق (ت ٣٨١ هـ)، تحقيق: الشيخ حسين الأعلمى، ١٤٠٤ هـ، بيروت: ملّوسيه الأعلمى للمطبوعات .
٢٧. الغيبة، أبو جعفر محمد بن الحسن بن علي بن الحسن الطوسي (ت ٤٦٠ هـ)، تحقيق: عباد الله الطهراني، وعلى أحمد ناصح، قمّ: مؤسسه المعارف الإسلامية، الطبعه الأولى، ١٤١١ هـ.
٢٨. الفهرست، محمد بن الحسن الطوسي (ت ٤٦٠ هـ)، تحقيق: جواد القيومى، قمّ: مؤسسه نشر الفقاهه، الطبعه الأولى، ١٤١٧ هـ .
٢٩. الفوائد الرجالية (رجال السيد بحر العلوم)، آيه الله السيد محمد المهدى بحر العلوم الطباطبائى (ت ١٢١٢ هـ)، تحقيق: محمد صادق بحر العلوم وحسين بحر العلوم، طهران: مكتبه الصادق، الطبعه الأولى، ١٣٦٣ هـ .
٣٠. الكافي، أبو جعفر ثقة الإسلام محمد بن يعقوب بن إسحاق الكليني الرازى (ت ٣٢٩ هـ)، تحقيق: على أكبر الغفارى، طهران: دار الكتب الإسلامية، الطبعه الثانية، ١٣٨٩ هـ .
٣١. كامل الزيارات، أبو القاسم جعفر بن محمد بن قولويه (ت ٣٦٧ هـ)، قمّ: ملّوسيه نشر الفقاهه، الطبعه الأولى، ١٤١٧ هـ .
٣٢. كتاب من لا يحضره الفقيه، محمد بن علي بن بابويه القمي المعروف بالشيخ الصدوق (ت ٣٨١ هـ)، تحقيق: على أكبر الغفارى، قمّ: ملّوسيه النشر الإسلامي التابعه لجماعه المدرّسين، الطبعه الثانية .
٣٣. كمال الدين وتمام النعمه، أبو جعفر محمد بن

على بن الحسين بن بابويه القمي المعروف بالشيخ الصدوق (ت ٣٨١ هـ)، تحقيق: على أكبر الغفارى، قم: ملّا سه النشر الإسلامي التابعه لجماعه المدرّسين، الطبعه الأولى، ١٤٠٥ هـ.

٣٤. المحاسن، أبو جعفر أحمد بن محمد بن خالد البرقى (ت ٢٨٠ هـ)، تحقيق: السيد جلال الحسيني، طهران: دار الكتب الإسلامية .

٣٥. مختصر بصائر الدرجات، حسن بن سليمان الحلّى (ق ٩ هـ)، قم: انتشارات الرسول المصطفى .

٣٦. مسند أحمد، أحمد بن حنبل الشيباني (ت ٢٤١ هـ)، دار صادر، بيروت .

٣٧. المعجم الأوسط، أبو القاسم سليمان بن أحمد اللخمي الطبراني (ت ٣٦٠ هـ)، تحقيق: قسم التحقيق بدار الحرمين، ١٤١٥ هـ القاهرة: دار الحرمين للطبعه والنشر والتوزيع .

٣٨. معجم رجال الحديث، أبو القاسم بن علي أكبر الخوئي (ت ١٤١٣ هـ)، الطبعه الخامسه، ١٤١٣ هـ، طبعه منقّحه ومزیده .

٣٩. المعجم الكبير، أبو القاسم سليمان بن أحمد اللخمي الطبراني (ت ٣٦٠ هـ)، تحقيق: حمدى عبد المجيد السلفى، بيروت: دار إحياء التراث العربى، الطبعه الثانية، ١٤٠٤ هـ .

٤٠. مقياس الهدایه فى علم الدرایه، الشيخ عبد الله المامقانى (ت ١٣٥١ هـ)، قم: مؤسّسه آل البيت لإحياء التراث، ١٤١١ هـ .

٤١. نقد الرجال، مصطفى بن الحسين الحسيني التفرشى (ق ١١ هـ)، قم: ملّا سه آل البيت: لإحياء التراث، الطبعه الأولى، ١٤١٨ هـ .

٤٢. وسائل الشیعه، محمد بن الحسن الحّ عاملی (ت ١١٠٤ هـ)، تحقيق: مؤسّسه آل البيت، قم: ملّا سه آل البيت لإحياء التراث، الطبعه الثانية، ١٤١٤ هـ .

٤٣. توضیح المقال فی علم الرجال، المولی علی الکنی (ت ١٣٠٦ هـ)

نویسنده، کتب، ناشر

ارتباط با نویسنده

اشاره

دوستان خوبم! دوست دارم نظر شما را درباره این کتاب بدانم، نظر شما، سرمایه من است.

پیامک خود را به سامانه پیام کوتاه من به شماره ۳۰۰۰۴۵۶۹ بفرستید.

شما را دوست دارم و فقط به عشق شما می نویسم.

سامانه پیام کوتاه ۳۰۰۰۴۵۶۹

سایت www.hasbi.ir

ایمیل khodamian@yahoo.com

درباره نویسنده

دکتر مهدی خدامیان آرانی به سال ۱۳۵۳ در شهرستان آران و بیدگل اصفهان دیده به جهان گشود. وی در سال ۱۳۶۸ وارد حوزه علمیه کاشان شد و در سال ۱۳۷۲ در دانشگاه علامه طباطبائی تهران در رشته ادبیات عرب مشغول به تحصیل گردید.

ایشان در سال ۱۳۷۶ به شهر قم هجرت نمود و دروس حوزه را تا مقطع خارج فقه و اصول ادامه داد و مدرک سطح چهار حوزه علمیه قم (دکترای فقه و اصول) راأخذ نمود.

موفقیت وی در کسب مقام اول مسابقه جهانی کتاب رضوی بیروت در تاریخ ۸/۸/۸۸ مایه خوشحالی هموطنانش گردید و اولین بار بود که یک ایرانی توانست در این مسابقات، مقام اول را کسب نماید.

بازسازی مجموعه هشت کتاب از کتب رجالی شیعه از دیگر فعالیت های پژوهشی این استاد است که فهارس الشیعه نام دارد، این کتاب ارزشمند در اولین دوره جایزه شهاب، چهاردهمین دوره کتاب فصل و یازدهمین همایش حامیان نسخ خطی به رتبه برتر دست یافته است و در سال ۱۳۹۰ به عنوان اثر برگزیده سیزدهمین همایش کتاب سال حوزه انتخاب شد.

دکتر خدامیان هرگز جوانان این مرز و بوم را فراموش نکرد و در کنار فعالیت های علمی، برای آنها نیز قلم زد. او تاکنون بیش از ۵۰ کتاب فارسی نوشته است که بیشتر آنها جایز مهتمی در جشنواره های مختلف کسب نموده است. قلم روان، بیان جذاب و همراه بودن با مستندات تاریخی - حدیثی

از مهمترین ویژگی این آثار می باشد.

آثار فارسی ایشان با عنوان «مجموعه اندیشه سبز» به بیان زیبایی های مکتب شیعه می پردازد و تلاش می کند تا جوانان را با آموزه های دینی بیشتر آشنا نماید. این مجموعه با همت انتشارات وثوق به زیور طبع آراسته شده است.

كتب نويسنده

كتب فارسي

اشاره

ناشر همه کتاب های فارسی، نشر وثوق می باشد.

این فهرست کتاب های چاپ شده تا سال ۱۳۹۲ می باشد.

رمان مذهبی

۱ - مهاجر بهشت: حوادث روزهای پایانی زندگی پیامبر

۲ - قصه معراج : حوادث و شگفتی های معراج پیامبر

۳ - بانوی چشم: زندگی حضرت خدیجه(س)

۴ - فریاد مهتاب: زندگی حضرت زهرا(س)

۵ - روشنی مهتاب: پاسخ به شباهت و هایت - دفاع از حقیقت و ولایت

۶ - سرزمین یاس: ماجراهای بخشش فدک به فاطمه(س)

۷ - روی دست آسمان: عید غدیر

۸ - سکوت آفتاب: شهادت حضرت امیر المؤمنین

۹ - آرزوی سوم: ماجراهای جنگ خندق

۱۰ - فانوس اول: ماجراهای شهادت مالک بن نویره

۱۱ - الماس هستی: دهه امامت، غدیر خم.

۱۲ - در قصر تنهایی: ماجرای صلح امام حسن(ع)

۱۳- ۱۹: هفت شهر عشق: نگاهی نو به حماسه عاشورا (این کتاب در چاپ اول در هفت کتاب چاپ شد، در چاپ دوم به بعد در یک جلد چاپ شد).

۲۰ - در اوج غربت: ماجرای شهادت مسلم بن عقیل

کتاب «سلام بر خورشید» در موضوع امام حسین(ع) می باشد (شرح زیارت عاشورا).

۲۱ - صبح ساحل: حوادث زندگی امام صادق(ع)

۲۲ - لذت دیدار ماه: ثواب زیارت امام رضا(ع)

۲۳ - داستان ظهور: زیبایی های ظهور امام زمان(ع)

۲۴ - حقیقت دوازدهم: اثبات ولادت امام زمان(ع)

۲۵ - آخرین عروس: داستان میلاد امام زمان(ع)

کتاب «راهی به دریا» شرح زیارت آل یاسین می باشد و کتاب «گمگشته دل» در فضیلت انتظار ظهور نوشته شده است. این دو کتاب نیز در موضوع امام زمان(ع) می باشد.

آموزه های دینی

۲۶ - خدای خوبی ها: خداشناسی، توحید ناب

۲۷ - با من تماس بگیرید: راه و روش دعا کردن

۲۸ - با من مهریان باش: مناجات با خدا

۲۹ - خدای قلب من: مناجات با خدا

۳۰ - تا خدا راهی نیست: سخنان خدا با پیامبران

۳۱ - در آغوش خدا: زیبایی های مرگ مولمن

۳۲ - یک سبد

آسمان: نگاهی به چهل آیه قرآن

۳۳ - راهی به دریا: شرح زیارت آل یاسین معرفت امام زمان(ع)

۳۴ - سلام بر خورشید: شرح زیارت عاشورا

۳۵ - نرdban آبی: شرح زیارت جامعه، امام شناسی

۳۶ - گمگشته دل: فضیلت انتظار ظهور

۳۷ - آسمانی تربین عشق: فضیلت محبت به اهل بیت(ع)

۳۸ - همسر دوست داشتنی: زندگی زناشویی بهتر

۳۹ - بهشت فراموش شده: احترام به پدر و مادر

۴۰ - سمت سپیده: ارزش علم دانش

۴۱ - چرا باید فکر کنیم: ارزش فکر و اندیشه

۴۲ - لطفاً لبخند بزنید: ارزش لبخند و شادمانی

۴۳ - راز خشنودی خدا: آثار کمک کردن به مردم

۴۴ - به باغ خدا برویم: فضیلت حضور در مسجد

۴۵ - راز شکرگزاری: شکر نعمت های خدا

۴۶ - فقط به خاطر تو: آثار اخلاقی در عمل

۴۷ - معجزه دست دادن: آثار دست دادن، ارتباط اجتماعی

كتب عربي

۴۹ - تحقيق « فهرست سعد ». .

۵۰ - تحقيق « فهرست الحميري ». .

۵۱ - تحقيق « فهرست حميد ». .

۵۲ - تحقیق « فهرست ابن بطّه ». .

۵۳ - تحقیق « فهرست ابن الولید ». .

۵۴ - تحقیق « فهرست ابن قولویه ». .

۵۵ - تحقیق « فهرست الصدوق ». .

۵۶ - تحقیق « فهرست ابن عبدون ». .

۵۷ - تحقیق « آداب أمیر المؤمنین ». .

۵۸ - الصحيح فی فضل الزیاره الرضویه .

۵۹ - الصحيح فی البکاء الحسینی .

۶۰ - الصحيح فی فضل الزیاره الحسینیه .

۶۱ - الصحيح فی کشف بیت فاطمه(س). .

۶۲ - صرخه النور.

۶۳ - إلى الرفيق الأعلى.

نشر وثوق

(ناشر همه کتاب های فارسی، نشر وثوق می باشد).

انتشارات وثوق از سال ۱۳۷۶ فعالیت خود را در حوزه نشر کتاب آغاز کرد و امروز بسیار خرسند است که قدمی هر چند کوچک در جهت ترویج تعالیم اسلام و پاسخ گویی به نیازهای فکری و فرهنگی نسل جوان کشور عزیزمان ایران برداشته و این توفیق الهی قرین راهش بوده که محققان و اندیشوران علم و ادب را همچنان از این دریای معرفت وبصیرت جرعه نوش کند.

چاپ و نشر بیش از ۳۵۰ عنوان اثر در موضوعات مذهبی ، اخلاقی ، اجتماعی ، فلسفه و کلام به صورت عمومی و تخصصی حاصل کوشش های این انتشارات است.

از جمله کارهای بسیار مهم و ارزشمند انتشارات وثوق قرارداد مجموعه کتابهایی تحت عنوان اندیشه سبز می باشد که این قرارداد از ابتدای سال ۱۳۸۶ شروع شده است و تاکنون توانستم ۴۸ عنوان کتاب تحت عنوان اندیشه سبز روانه بازار نماییم.

از ویژگی های مهم این مجموعه می توان به سادگی و روانی مطالب مذهبی با رویکرد داستان و رمان اشاره

کرد که با توجه به مستند بودن مطالب و استفاده از منابع دست اول کتب شیعه و سنی با قلمی بسیار شیوا جوانان عزیز را جذب کرده و کلام ناب معصومین علیهم السلام را ترویج نماییم.

خرید کتاب های فارسی فویسنده

تلفکس: ۰۲۵۳-۷۷۳۵۷۰۰

همراه: ۰۹۱۲ ۲۵۲ ۵۸۳۹

خرید اینترنتی: سایت نشر وثوق: www.Nashrvosoogh.com

سامانه پیام کوتاه نشر وثوق ۳۰۰۰۴۶۵۷۷۳۵۷۰۰

۱. زیارات قبور، بین حقیقت و خرافات، ص ۶۴، همان ص ۶۴، ۶۵، ۲. لَمَّا اسْتَأْذَنَتِ الْأُمَّيْرُ السَّعِيدَ رَكْنَ الدُّولَةِ فِي زیارت مشهد الرضا علیه السلام، فَأَذْنَ لَهُ فِي ذَلِكَ فِي رَجَبٍ مِّنْ سَنَةِ اثْنَيْنِ وَخَمْسِينَ وَثَلَاثَمَّةٍ»: عيون أخبار الرضا علیه السلام ج ۱ ص ۳۱۲ . ۳. رجال النجاشی الرقم ۱۰۴۹ ص ۳۸۹، الفهرست للطوسی، ۲۳۷ ص ۷۱۰، رجال الشیخ الرقم ۶۲۷۵ ص ۴۳۹، خلاصه الأقوال ص ۱۴۷، رجال ابن داود ص ۳۲۴، تاريخ بغداد ج ۳ ص ۳۰۳، سیر أعلام النبلاء ج ۱۶ ص ۳۰۳ . ۴. الغیبه للطوسی ص ۳۰۹، ص ۳۲۰ . ۵. رجال النجاشی الرقم ۱۰۴۹ ص ۳۸۹، الغیبه للطوسی ص ۶۳۰۹ . عيون أخبار الرضا ج ۱ ص ۳۱۲ ج ۲ ص ۶۲، ۲۲۶، الخصال ص ۱۰۶ الأمالی للصدقوق ص ۴۰، ص ۱۸۳ ص ۷۵۲، الفقیه ج ۱ ص ۷. ۲. رجال النجاشی الرقم ۱۰۴۹ ص ۳۸۹ . ۸. زیارات قبور، بین حقیقت و خرافات ص ۹. ۶۵ . عيون أخبار الرضا علیه السلام ج ۱ ص ۲۸۷، کامل الزيارات: ۵۱۰، الأمالی للصدقوق: ۱۲۰ . ۱۰. مات ابو جعفر محمد بن الحسن بن الولید سنه ۳۴۳: رجال نجاشی الرقم ۱۰۴۲ ص ۳۸۳ . ۱۱. رجال النجاشی الرقم ۱۰۴۲ ص ۳۸۳، الفهرست للطوسی الرقم ۷۰۹ ص ۲۳۷، رجال الشیخ الرقم ۶۲۷۳ ص ۴۳۹، خلاصه الأقوال ص ۱۴۷، رجال

ابن داود ص ٣٠٤ . ١٢ . فهرست الطوسي الرقم ٢٩٩ و ٣٠٠ ص ١٣٠ . رجال النجاشى الرقم ٨٩١ ص ٣٢٩ . توفى
محمد بن الحسن الصفار بقم سنه ٢٩٠: رجال النجاشى: ٣٤٥ الرقىم ٩٤٨ . ١٥ . الفهرست للطوسي الرقم ٧٥ ص ٦٨، رجال
النجاشى الرقم ١٩٨ ص ٨١ رجال البرقى ص ٥٩، اختيار معرفه الرجال ص ٥١٢، رجال الطوسي الرقم ٥١٩٧ ص ٣٥١ . رجال
النجاشى ص ١٨٥ الرقىم ٤٩٠ ، الفهرست للطوسي: ١٤٢ الرقىم ٣٣٩، رجال البرقى: ٥٨، اختيار معرفه الرجال ص ٥٦٦، رجال ابن
الغضائى ص ٦٦ الرقىم ١٧.٦٥ . الملل والنحل ج ١ ص ٩٤، البدايه و النهايه ج ١١ ص ١٨.٢٣١ . نقد الرجال ج ١ ص ١٦٧
جامع الرواه ج ١ ص ٦٩، الفوائد الرجالية لبحر العلوم ج ١ ص ٣٤٤، رائف المقال ج ١ ص ٢٢٦، معجم رجال الحديث ج ٣
ص ١٩.٨٤ . الفهرست للطوسي الرقم ٦٣ ص ٦١، رجال النجاشى الرقم ١٨٠ ص ٧٥، اختيار معرفه الرجال ص ٥٥٦، رجال
البرقى ص ٥٤، رجال الطوسي الرقم ٤٩٥٤ ص ٣٣٢ . ٢٠ . مات احمد بن محمد سنه ٢٢١: الفهرست للطوسي الرقم ٦٣ ص ٦١
٢١ . كامل الزيارات ص ٧١، وسائل الشيعه ج ٥ ص ٢٥٩، المحاسن ج ١ ص ٥٦.٥٦ . اختيار معرفه الرجال ص ٥٨٧ . ٢٣ . عيون
أخبار الرضا ١ : ٢٨٧ / ١٠ ، كامل الزيارات: ٥١٠، الأمالى للصدوق: ١٢٠ . ٢٤ . زيارات قبور، بين حقيقة و خرافات ص ٦٥ --

---

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسريع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب نقلین (كتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماكن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه‌ساز، موبایل‌ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب‌کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱-۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹